

til nye Arbejder, men jeg antager, at den højtærede Trafikminister ikke vil forlange af mig, at jeg skulde henfalde i nogen større Henrykkelse over, at Udgiften til Funder—Bramminge-Banen er blevet opført med 2 Mill. Kr. Thi i den Arbejdsplan, som Generaldirektøren sidste Vinter tilstillede Finansudvalget, var Bevillingen til Baneanlægget Funder—Bramminge opført med 3,200,000 Kr. Man vil derfor forstaa, at jeg ikke nu er særlig begejstret ved at se, at denne Bevilling er blevet nedsat med 1,200,000 Kr., eller rettere sagt med 1,100,000 Kr., for det lykkedes os her i Folketinget i Fjor efter megen Strid at faa Beløbet forhøjet med 100,000 Kr. Fra drager vi nu det Beløb, bliver der tilbage 1,100,000 Kr., som rettelig burde have været opført paa Finanslovsforslaget til dette Baneanlæg. Jeg beklager i høj Grad, at denne Nedgang har fundet Sted. Det kan for saa vidt være en Trøst, om end en ringe, at Pengene maaske anvendes til at sætte andre offentlige Anlæg i Gang; men jeg havde rigtignok gerne set, at den Arbejdsplan, man den Gang havde lagt i Jernbaneadministrationen, var blevet fulgt for dette Baneanlægs Vedkommende. Det synes for øvrigt, som det er forfulgt af en ond Skæbne. Den højtærede Finansminister udtalte forleden, at man maaske var kommet ind paa en gal Praksis i de forskellige Administrationer ved ikke at lade Bevillinger komme til Anvendelse i det Aar, for hvilket de var bevilgede. Det vilde vist være overordentlig heldigt, om den gale Praksis ret snart blev ændret. Navnlig har denne Praksis i høj Grad været fulgt overfor Funder—Bramminge-Banen. Jeg skal oplyse, hvorledes det er gaaet med Hensyn til Anvendelse af de Bevillinger, der er givne hertil. I 1911—12 var der bevilget 50,000 Kr., men der anvendtes kun godt 25,000 Kr., for 1912—13 var Bevillingen 100,000 Kr., men der forbrugtes kun godt 59,000 Kr., for 1913—14 var der bevilget 500,000 Kr., men blev kun forbrugt 158,000 Kr. For indeværende Finansaar er der bevilget 800,000 Kr.; det er jo umuligt nu at vide, hvad der vil blive brugt, men jeg haaber, at den højtærede Trafikminister vil drage Omsorg for, at dette Beløb bliver brugt, og jeg vil endvidere henstille, at de 2 Mill. Kr., som er opførte paa det fremlagte Finanslovsforslag, bliver anvendt indenfor det Tidsrum, for hvilket de er bevilgede; ellers bliver næsten alt, hvad der vedrører denne Bane, til den rene Bedrøvelighed, og selv om man maaske i

den højeste Administration fra første Færd ikke synes godt om den Bane, er der ikke megen Mening i, at Folketingets Bevillinger i den Grad tilsidesættes, som Tilfældet her har været. Den ærede foregaaende Taler roste sig stadig væk af sit gode Hjerte-lag og sin Fredsommelighed. Jeg skal ikke følge ham deri, men jeg vil gerne vise det størst mulige Hensyn under den foreliggende Situation. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Trafikminister, om Nedgangen i Bevillingen for det kommende Finansaar vil foranledige, at Banen ikke bliver færdig til Aabning af Driften til den Tid, som ogsaa var antydnet i den Plan, der blev forelagt for Finansudvalget, nemlig til Foraaret 1917. Hvis den højtærede Minister kan love, at dette Afslag i Bevillingen for næste Aar ikke skal foranledige en Forsinkelse af Banens Aabning, kan jeg godt afholde mig fra at foretage videre i Sagen, ellers vil jeg i alt Fald allerede nu forbeholde mig at stille Ændringsforslag. Vi har tidligere her i Tinget haft en lille rask Debat om Ændringsforslag vedrørende Forhøjelse af Bevillingen til Funder—Bramminge-Banen. Hvis jeg kan forvente samme Støtte hos det højtærede Finansudvalg, som jeg tidligere har kunnet glæde mig ved, er det ikke umuligt, at man maaske ved anden Behandling kunde pille lidt ved de Tal, som den højtærede Trafikminister har opført paa Finanslovsforslaget. Men hvis der ikke kan befrygtes en Forsinkelse af hele Baneanlægget, skal jeg selvfølgelig afholde mig fra at foretage videre i Sagen.

Jeg vil gerne i Forbindelse med min Omtale af offentlige Arbejder udtale, at jeg fuldt ud billiger, at de forskellige Kommuner i videst mulig Udstrækning søger at faa offentlige Arbejder i Gang, og den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Trafikminister fortjener Tak, fordi de har interesseret sig saa stærkt for dette Spørgsmaal og indkaldt Repræsentanter for forskellige Kommuner og kommunale Organisationer for at søge at vække Interesse for Sagen. Men jeg kan ikke nægte, at Optagelsen af det store Statslaan ogsaa har foruroliget mig, idet man er fristet til at spørge, hvor Pengene skal komme fra. Det er jo muligt, at den højtærede Indenrigsminister kan oplyse noget om dette, eller maaske den højtærede Handelsminister i højere Grad er i Stand dertil. Det er jo ikke særlig opmuntrende for Kommunerne at høre den højtærede Finansministers Lovprisning af de Institutioner, som beviser deres varme